

¿Quina autonomia, quina nació?

Davant ja de la Diada, hem volgut polsar l'opinió de distints representants de quasi totes les forces polítiques del Principat, al voltant de dues qüestions claus. Primera, ¿és prou l'autonomia actual? I segona, ¿Catalunya o Països Catalans? Vet-ne ací el resultat

C. Ruiz-D. Umbert

Jaume Lorés

(Partit dels Socialistes de Catalunya-PSOE)

1. Per a mi, l'Estatut està mal fet. La Constitució, respecte a l'autonomia, està mal feta; sense mala intenció de ningú, però per falta d'habilitat negociadora dels catalans que hi van intervenir, per falta d'experiència. Per tant, l'Estatut i la Constitució permeten una autonomia molt feble, sempre rebaixada. I coses que a vegades es pensen que són ingerències de Madrid ho són perquè poden ser-ho, perquè segons la Constitució tenen marc per fer-ho.

La cota d'autonomia o s'amplia revisant l'Estatut a fons —perquè revisar la Constitució és molt perillós—, o interpretant sempre l'Estatut a través de pactes polítics. Però pactes polítics amb esperit autònom per les dues bandes. És a dir, no utilitzant aquells punts de l'Estatut que serveixen per a tancar o disminuir l'autonomia. El que va passar és que, quan van redactar tant l'Estatut com la Constitució, hi havia entre els partits un esperit de pacte i d'entesa global; un pacte a Espanya, entre les forces polítiques, i un pacte a Catalunya, entre les forces polítiques i

amb el govern central. I ara s'ha perdut l'esperit i s'aplica amb rigor partidista d'una banda i de l'altra, i llavors els resultats són mínims, sempre molt baixos.

2. Països Catalans sí, a nivell cultural. Països Catalans sí, a nivell polític, quan ells pel seu cantó estiguin d'acord amb una solució federada amb Catalunya, que els faci conservar la seva autonomia i la seva integritat. Però crec que mai des de Catalunya s'ha de forçar políticament els Països Catalans, perquè és fer un mal i crear enemics interiors. En canvi, des de Catalunya i des de la cultura que és comuna, es pot reflectir de forma mancomunada tots aquests aspectes comuns. Però, el procés dels Països Catalans federats, amb una solució jurídica i inclús políticament dintre d'Espanya, això ha de venir de les Illes i del País Valencià, però mai no ha de ser una cosa promoguda i forçada des de Catalunya. I si és molt llarg el procés, que sigui llarg, però mai no s'ha de forçar res des de Catalunya, perquè llavors és un pancatalanisme, que no té res a veure amb la idea dels Països Catalans.

Jordi Sànchez

Crida a la Solidaritat

1. No. Evidentment el plantejament de la Crida a la Solidaritat va molt més enllà de l'autonomia. Nosaltres reivindicuem el dret a l'autodeterminació, que és el dret de tots els pobles a disposar d'ells mateixos. Per a la Crida, les autonomies o les descentralitzacions no deixen de ser una solució que els estats es donen a si mateixos per evitar de resoldre amb profunditat els problemes nacionals que tenen dintre del seu marc.

2. Evidentment, la Crida fa opció de Països Catalans. Aquest Onze de

Setembre, com deia, també hi ha una clara reivindicació de la nació catalana. Per a nosaltres, la nació catalana no es limita al Principat de Catalunya, malgrat els intents de certs sectors polítics de fer entendre que la nació catalana es limita al Principat. Per a nosaltres, els Països Catalans, i

em sembla que a través de les accions que la Crida ha fet de solidaritat, tant al País Valencià com a les Illes, com a Catalunya Nord, hem deixat clara aquesta reivindicació.

Miquel Coll i Alentorn

(Convergència i Unió)

1. Evidentment, no n'hi ha prou amb l'autonomia de l'estatut que actualment tenim. Catalunya en demanava més i en volia més i, per tant, ja he dit el que havia de dir en aquest sentit. No en té prou amb l'estatut actual. Com a primer compàs d'espera per començar a encarrilar la qüestió, ens sembla bé, i ens sembla bé que ara s'en pugui treure tot el partit possible. Però les facultats que Catalunya desitja, necessita i vol, han de ser molt més altes. Aleshores, aquesta aspiració es pot obtenir, naturalment, per la modificació de l'estatut,

que ell mateix ja preveu quins són els camins. Segurament no n'hi haurà prou amb això. Caldrà modificar també la Constitució i sabem quins són els camins per modificar-la. D'altra banda, sense modificar la Constitució, hi ha també l'article 150.2, que dóna camí perquè què-

cap mena d'ansia de tenir un predomini dels uns sobre els altres, ni de caràcter hegemònic sinó, simplement, seguint la nostra tradició dels temps de llibertats, que era la d'estar junts, però al mateix temps amb una organització pròpia per a cadascun dels estats que formaven la concentració catalano-aragonesa.

Albert Alay

Esquerra Republicana de Catalunya

1. No n'hi ha prou ni de bons. Fins i tot l'autonomia de l'Estatut del trenta-dos no era el que nosaltres voldríem, però l'actual és molt menys que el del trenta-dos. Nosaltres pensem que s'ha d'arribar a una solució no solament federal, sinó confederal d'Espanya. És l'única possibilitat que Catalunya pugui tenir tot el nivell de llibertat política, tot el poder polític que necessita.

Els motius pels quals creiem que l'autonomia és insuficient són molt senzills. D'una banda, no es pot parlar de poder polític o d'autogovern si no es disposa d'un legislatiu amb plenes competències, si no disposem d'un executiu amb prou competències i si, a més, manca totalment el tercer poder, sobre el qual no tenim cap competència. Per tant, no es pot dir que tinguem autonomia. El que tenim és una descentralització de determinats serveis, no de tots, i aquesta descentralització és totalment insuficient.

tions que no estan previstes de ser traspasades a les comunitats autònomes ho puguin ser, per mitjà de la llei orgànica.

2. Bé, jo crec que són les dues coses, que no són incompatibles. Catalunya forma part dels Països Catalans, i nosaltres podem disposar, dintre del marge actual de l'Estatut, del Principat de Catalunya. Però el Principat és, forma part d'un conjunt, i aquest conjunt són els Països Catalans. Per tant, crec que, sense

Es tractaria de fer una Constitució que permetés o que digués ja ella mateixa molt clarament que són competències d'Espanya la defensa, la moneda, els afers exteriors, i em penso que res més. Totes les altres coses són competència dels estats que s'han federat.

2. Aquest és el gran dilema. Tots creiem en els Països Catalans. El que passa és que els Països Catalans no són una cosa que estigui feta, sinó que l'hem de fer. Els Països Catalans avui dia són una il·lusió de gent de Catalunya, de gent del País Valencià, de gent de les illes i de Catalunya Nord. No és una realitat política, i aquesta realitat política costarà molt de poder portar a terme. Costarà perquè a Madrid, que tenen molts anys d'experiència colonitzadora, saben

LLIBRERIA 3i4

Comunica als seus amics
i clients el trasllat
dels seus locals al
número 11 del mateix
carrer, Pérez Bayer.
Pròximament, us
comunicarem la nova
obertura

Forval, s.d.

Formatges
de tot Europa

De venda en totes les tendes
especialitzades
Quart de Poblet. València

molt bé que el que cal és dividir el seu adversari. En aquest cas, faran tot el que podran per dividir els catalans, els valencians... en qüestions tan pe-regrines com la llengua. A Madrid evitaran que aquesta unió entre nos-altres pugui tenir lloc. Llavors sóc pessimista, no perquè no m'agradi la idea dels Països Catalans, sinó perquè em temo que no tindrem prou força per poder-ho arribar a imposar.

Jordi Carbonell

Entesa de l'Esquerra Catalana

1. Estic convençut que no. I també estic convençut que no n'hi ha prou amb cap autonomia. Precisament, l'Onze de Setembre el que nosaltres reivindicuem és l'estat que teníem abans que el destruïssin les tropes franceses i espanyoles. Jo entenc que, per recuperar aquest estat, només hi ha un mecanisme polític, és a dir, el de conscienciar el poble dels Països Catalans per arribar a fer-los veure que l'única alternativa de solució al seu problema nacional és la de trobar el propi estat.

2. Països Catalans, clarament. Ha estat la nostra nació durant segles. Si avui, en determinats sectors, això no és prou clarament vist, és degut a les pressions que han vingut des de fora i que han estat diferents en un lloc respecte dels altres. És a dir, una opressió política del país dominador s'ha produït, no solament en el sentit d'esclafar les

D. UMBERT

característiques nacionals a tots els Països Catalans, sinó en el sentit d'intentar dividir-los.

Salvador Ballcells

Moviment de Defensa de la Terra

1. Doncs, evidentment, no. Fins i tot jo diria que no tan sols no n'hi ha prou, sinó que l'actual autonomia és una trampa. L'Estat de les autonomies és un instrument de què s'ha dotat l'Estat espanyol per perpetuar-se. La sortida del franquisme no podia plantejar-se amb les condicions en què s'havia desenvolupat l'estructura territorial i política de l'època franquista. Aleshores, s'havia de trobar una sortida que permetés la continuïtat del sistema, amb unes no-

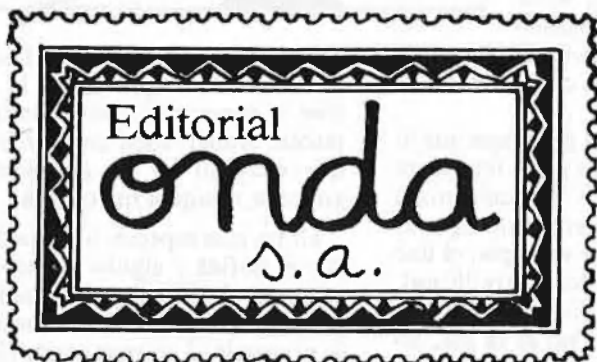
ves formes, i aquesta solució va ser l'Estat de les autonomies. Des d'aquest punt de vista, per a nosaltres, l'autonomia és la perpetuació de l'estat i, per tant, la rebutgem totalment. I, fins i tot, diria que els representants de l'autonomia són agents de l'estat, instruments dels quals es dota l'estat a les diferents comunitats, per reforçar les seves estructures i per perpetuar-se.

2. La nostra visió de la nació ca-

D. UMBERT

talana no es limita al que és el Principat, sinó que considerem que la nació catalana són el que avui en dia s'anomenen els Països Catalans. De fet, les organitzacions independentistes són les úniques que són estructurals a nivell de tots els Països Catalans, com a conseqüència lògica i coherent amb aquest principi nostre. □

CURSOS GLOBALITZATS PER A ESCOLES BRESSOL

Quac-Quac, 2-3 anys (novetat). Cucut, 3-4 anys

CURSOS GLOBALITZATS PER A PARVULARI L'AVET

Equip de Pre-escolar

COL·LECCIÓ «LA CLAU», de Rosa Sensat

Cicle inicial, mitjà i superior

CURSOS GLOBALIZADOS PARA ESCUELAS INFANTILES

Cuac-Cuac, 2-3 anys. Cucut, 3-4 anys

CURSOS GLOBALIZADOS PARA PREESCOLAR L'AVET

Equip de Pre-escolar

COL·LECCIÓ «LA LLAVE», de Rosa Sensat

Cicle inicial, mitjà i superior

EDITORIAL ONDA, S.A.

VALÈNCIA, CASTELLÓ I TEROL

Avinguda d'Ausiàs March, 34. Tel. 366 88 51
Tavernes Blanques. 46016 València

ALACANT

Gran Via Orion, 16
Tel. 10 03 04

BARCELONA

Passeig de Gràcia, 123, 2n, 1a.
Tel. 218 21 26

PALMA DE MALLORCA

Carrer del Bisbe Cabanellas, 16. Tel. 41 49 28
Sant Miquel, 56. Ciutadella (Menorca). Tel. 38 07 75